

Försvarsutskottets yttrande

1976/77:1 y

över propositionen 1976/77:64 om statligt personskadeskydd m. m.

Till socialförsäkringsutskottet

Socialförsäkringsutskottet har den 1 mars 1977 beslutat bereda försvarsutskottet tillfälle att avge yttrande över propositionen 1976/77:64 om statligt personskadeskydd m. m., såvitt avser lagförslagen under punkterna 1 och 2 i hemställan.

Under angivna punkter föreslår regeringen riksdagen att antaga förslagen till

1. lag om statligt personskadeskydd
2. lag om statlig ersättning vid ideell skada.

Utskottet

De grundläggande bestämmelserna om ersättning för kroppsskada eller sjukdom som har drabbat värnpliktiga m. fl. under tjänstgöring inom försvaret finns f. n. i militärsättningslagen (1950:261, omtryckt 1976:618). I förordningen (1954:249) om ersättning i anledning av kroppsskada, ådragen under tjänstgöring i civilförsvaret, regleras ersättning av statsmedel till den som drabbas av skada eller sjukdom under tjänstgöring i civilförsvaret.

I propositionen föreslås att bestämmelser om statlig ersättning vid personskada under vissa verksamheter, bl. a. under tjänstgöring enligt värnpliktslagen (1941:967), lagen (1966:413) om vapenfri tjänst och civilförsvarslagen (1960:74) förs samman i en särskild lag, benämnd *lag om statligt personskadeskydd*. Regeringen föreslås få föreskriva att lagen skall tillämpas även på bl. a. den som frivilligt deltar i verksamhet inom totalförsvaret.

Lagen om statligt personskadeskydd föreslås ge samma skydd vid ekonomisk skada som förvärvsarbetande får genom arbetsskadeförsäkringen. Förmånerna vid sjukdom och invaliditet skall i princip försätta den skadade i samma ekonomiska situation som om skadan inte hade inträffat. Skyddet föreslås komma att gälla inte bara under den egentliga verksamheten utan även under fritid och annan ledighet.

Värnpliktiga, vapenfria tjänstepliktiga och civilförsvarspliktiga kan f. n. också få särskild ersättning för ideell skada enligt kungörelsen (1969:761) om särskilt olycksfallsskydd för värnpliktiga m. fl. För den som frivilligt deltar i försvarsverksamhet har skydd, som motsvarar det särskilda olycksfallsskyddet, anordnats genom kollektiva olycksfallsförsäkringar. Dessa tecknas av de frivilliga försvarsorganisationerna, som får statsbidrag till premierna.

Enligt propositionen bör den som ådrar sig skada som omfattas av lagen om

statligt personskadeskydd få rätt till ersättning av staten för sveda och värk, lyte eller annat stadigvarande men samt allmänna olägenheter av skadan. Sådan ersättning föreslås utgå enligt en särskild lag om statlig ersättning vid ideell skada. Ersättningen enligt denna lag motsvarar vad arbetstagare hos staten får genom den personskadeförsäkring som staten och arbetstagarna har avtalat om.

De båda lagarna föreslås träda i kraft den 1 juli 1977.

Utskottet – som finner att berörda lagförslag innebär väsentliga förbättringar av de värnpliktigas m. fl. personskadeskydd – tillstyrker bifall till förslagen i propositionen i denna del.

I annat sammanhang (FöU 1975:9) har utskottet framhållit vikten av att man från statens sida eftersträvar en snabb handläggning av uppkomna ersättningsfrågor. Utskottet vill när det gäller tillämpningen av här avsedd lagstiftning ånyo understryka betydelsen av att ersättningsfrågor av ifrågasvarande art regleras så snart det kan ske utan att man eftersätter en säker handläggning.

Stockholm den 15 mars 1977

På försvarsutskottets vägnar
PER PETERSSON

Närvarande: herrar Petersson i Gäddvik (m), Gustavsson i Eskilstuna (s), Glimnér (c), Holmqvist (s), Pettersson i Örebro (c), Gustavsson i Ängelholm (s), Karl Bengtsson i Varberg (fp), fru Sundström (s), herr Brännström (s), fru Ekelund (c), herrar Hedberg (s), Lindblad (fp), Svartberg (s) och Aulin (m).